

Voor een keer meedoen aan therapie in De Rooyse Wissel en een kijkje nemen in de keuken en werkplaats.

© Laurens Eggen

‘Goed naar ouders luisteren’

Niemand wil er zitten, maar velen willen wel eens binnen kijken: de tbs-kliniek. De kaarten voor een rondleiding in De Rooyse Wissel waren in een mum van tijd vergeven. „Jullie zien er heel aardig uit.”

DOOR JOS BOUTEN

OOSTRUM

Op deze zaterdagmorgen heeft de hal van tbs-kliniek De Rooyse Wissel in Oostrum nog het meeste weg van een vertrekhal van een luchthaven. Een lange rij mensen voor een scanapparaat staat te wachten op de veiligheidscheck. Tassen, jassen, schoenen, laarzen, alles moet uit. Maar niet voordat de mensen zich hebben laten identificeren en inschrijven.

In totaal tweehonderd mensen, verdeeld over twee groepen, hebben het geluk dat ze een kijkje mogen nemen in de kliniek waarin 170 veroordeelden die hun straf hebben uitgezeten, worden behandeld aan een geestelijke stoornis. Patiënten dus. Mensen waarvan de

strafrechter op basis van onderzoeken van gedragsdeskundigen vindt dat ze niet of niet helemaal verantwoordelijk zijn voor de misdaad die ze hebben gepleegd en behandeling behoeven, al was het maar om te voorkomen dat ze nog een keer in de fout gaan.

De belangstelling voor de twee rondleidingen was groot. Belangstellenden kregen in februari twee weken de tijd om zich in te schrijven, de rondleidingen zaten binnen 2,5 uur vol. Een van de gelukkigen die op de bezoekerslijst terecht is gekomen, is Ties Philipsen uit Venray. Al jaren rijdt hij langs de kliniek en doet hij pogingen om binnen te komen. Hij wil wel eens kijken hoe het er aan toegaat in die kliniek, vooral ook nadat die de afgelopen jaren de landelijke media haalde met verhalen over fraude, relaties en klachten van de Bond van Wetsovertreders. Iedere keer was hij te laat. Dit keer niet. Als Ties tijdens de rondleiding langs de fitnessafdeling komt, zegt hij gekscherend: „Kijk, dat krijgen ze allemaal voor niks, ik moet voor de sportschool betalen.” Want dat ook een tbs-kliniek geen hotel is, wordt snel duidelijk. De kamers van de patiënten zijn piepklein. Een paar vierkante meter waarin plek is voor een kast, een stoel en een bed. Hier moet je dus niet wezen. De patiënt die zijn deur heeft opengezet heeft een goede raad voor een puber uit Weert, die met papa en mam op bezoek zijn. „Luister goed naar je ouders”, krijgt de Weerter puber meerdere malen te horen.

Het kan mij morgen ook gebeuren, het kan iedereen gebeuren.

TIES PHILIPSEN UIT VENRAY

Een van de patiënten die vragen van de bezoekers beantwoordt, vertelt dat de buitenwacht tbs-patiënten in het algemeen ziet als ‘monsters’. „Terwijl jullie er allemaal heel aardig uitzien”, reageert een bezoeker. Dit is de meest gehoorde opmerking van bezoekers”, zegt een woordvoerder van De Rooyse Wissel.

Ook Ties Philipsen is het opgevallen dat er ‘gewone’ mensen in de kliniek zitten. „Het kan mij morgen ook gebeuren, het kan iedereen gebeuren. Als je geen goede jeugd hebt gehad, niet bent opgevoed, als kind van de ene na de andere plek werd gesjouwd, dan raak je gemakkelijk van het pad af”, zegt Philipsen.

